

Ministers Udtalelser i høj Grad bekræfter den Opfattelse, som hersker her hos de to største Grupper i dette Ting, at de Udgifter, der skal til for at raade Bod paa de vanskelige Forhold, hvori vi befinder os, efter at have været Gænstand for Vedtagelse af den bevilgende Myndighed, maa tages af de Midler, som ad ordinær Vej tages ind af Staten. Det er den eneste Maade at faa Plan i det at bringe et passende Forhold mellem Indtægter og Udgifter, den eneste Maade, hvorpaa man virkelig kan opfylde de Krav, der stilles til Statskassen af Samfundet under disse vanskelige Forhold. Jeg vil her atter henlede Opmærksomheden paa et Punkt, det er en Forøgelse af Indtægten af Statsvirksomhederne.

Skulde jeg gøre et Par Bemærkninger om en enkelt Ting vedrørende Finanslovsforslaget, skulde det netop være om Statsbanevirksomheden. Det er meget betydelige Beløb, der forlanges til Statsbanerne til Nyanlæg, og jeg synes, at der savner man noget af en Plan. Vi skal om faa Dage her i denne Sal beskæftige os med Anlægget af en Banegaard ved Aarhus, og der vil det høje Ting faa at se, at jeg har Ret, naar jeg siger, at der er ikke saa ringe Usikkerhed hos Statsbanerne med Hensyn til, hvad der foreslaas. Det Udvalg, der har med Banegaarden i Aarhus at gøre, har faaet ikke mindre end 4 Forslag, som Regeringen eller Statsbaneadministrationen har antaget, og af hvilke Udvalget kan bestemme sig for, hvad det vil. Ser man hen til det store Beløb, der forlanges, kan jeg ikke værge mig for det Indtryk, at der mangler Plan, og at den Henstilling maatte tages til Følge, som gaar ud paa at skaffe Oplysning om, hvad man tænker paa i Fremtiden. Blot en Udgift som den vedrørende Fredericia Station — en Udvidelse, som i Anmærkningerne omtales som lidet tilfredsstillende, og som kun kan afhjælpe de Krav, der stilles til den enorme Trafik under disse særlige Forhold — blot denne Bevilling paa 321,000 Kr. til en ringe Udvidelse varsler jo om kommende Bevillinger af meget større Omfang. Kort sagt, for blot at blive ved de jyske Anlæg, synes jeg, at man her savner Planer for Fremtiden.

Da vi her i dette Ting vedtog Loven om Statsbanernes Styrelse, blev der jo ogsaa oprettet et Jernbaneraad. Jeg var som Tingets Ordfører med til at anbefale det. Hvis man nu spurgte: Hvordan er det gaaet med dette Jernbaneraad? saa skal jeg jo først indrømme, at det er ikke

saa forskrækkelig længe siden, det blev oprettet, men det er dog $\frac{3}{4}$ Aar siden. Jernbaneraadets Virksomhed er imidlertid lig Nul af den gode Grund, at Raadet endnu ikke er blevet konstitueret. Hvorfor det ikke er sket, ved jeg ikke, men som Medlem af Raadet maa jeg sige, at jeg er glad ved, at der ikke i sin Tid blev vedtaget Honorar til Jernbaneraadets Medlemmer; thi jeg tror, jeg tør sige, at vi alle vilde have rødmættet ved at modtage et blot beskedent Honorar for den Virksomhed, vi ikke har udfoldet i Jernbaneraadet. Det er allerede en lidt flov Følelse, vi har, at vi har faaet Frikort til 1. Klasse paa Jernbanerne og kører bedre end andre Medlemmer af Tinget, skønt vi ikke har gjort os fortjent dertil; vi har i alle Tilfælde ikke gjort noget som helst Arbejde for at fortjene det. Det er dog ikke vor Skyld; jeg er vis paa, at hvis vi var blevet sammenkaldt til Møde, vilde vi alle have været fuldt beredte til at hjælpe efter bedste Evne, hvor vi havde kunnet. Det forekommer mig mærkeligt, at Jernbaneraadet endnu ikke er konstitueret, uagtet der er valgt en Formand derfor. Konstitueringen burde ganske sikkert have fundet Sted, saa kunde i alt Fald Jernbaneraadets Medlemmer have rejst Spørgsmaal af Interesse. Da jeg anbefalede Forslaget om Jernbaneraadet, tror jeg, at jeg brugte den Vending, at Jernbaneraadet kunde betragtes som Familiens gode Huslæge. Der var den Vanskelighed, at Jernbaneraadet kunde gøre Fortræd ved at være for ivrigt; men den gode Huslæge kommer som Regel, naar han bliver hentet, og saa ser han en Gang imellem indenfor i Familien og spørger, hvorledes de har det. Det kunde Jernbaneraadet maaske ogsaa have gjort under disse for Statsbanerne særdeles vanskelige Forhold. Det er vist ikke ubeskedent, naar jeg tror, at Jernbaneraadet med den Sammensætning, det har, nu og da kunde have givet et Bidrag til Løsningen af de mange vanskelige Spørgsmaal, der ligger for, derunder ogsaa det, jeg berørte forleden Dag, Takstforhøjelsen, som det forekommer mig, man fremdeles venter paa.

Med Hensyn til andre Spørgsmaal paa Finanslovsforslaget vilde ogsaa jeg ligesom det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) have talt om Bevillingen til Fiskerhøjskolen paa Snoghøj og Bevillingen til den forandrede Landbrugsundervisning ved Landbohøjskolen. De almindelige Bemærkninger, som det ærede Medlem kom med om Landstingets Stilling til